

CHÚA NHẬT TUẦN II MÙA PHỤC SINH NĂM B

- ⇒ Lúc bảy giờ tất cả đoàn tín hữu đông đảo đều đồng tâm nhất trí. Chẳng ai kể của gì mình có là của riêng, song để mọi sự làm của chung. Các tông đồ dùng quyền năng cao cả mà làm chứng việc Chúa Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, sống lại. Hết thấy đều được mến chuộng. Vì thế, trong các tín hữu, không có ai phải túng thiếu. **Vì những người có ruộng nương nhà cửa đều bán đi và bán được bao nhiêu tiền thì đem đặt dưới chân các tông đồ. Và người ta phân phát cho mỗi người tùy theo nhu cầu của họ.** (Cv 4,:32-35)
- ⇒ Các con thân mến, ai tin rằng Đức Giêsu là Đấng Kitô, thì kẻ ấy sinh bởi Thiên Chúa, và ai yêu mến Đấng sinh thành, thì cũng yêu mến kẻ sinh ra bởi Đấng đó. Cứ dấu này chúng ta nhận biết rằng chúng ta yêu mến con cái Thiên Chúa, là khi chúng ta yêu mến Thiên Chúa và thực hành các giới răn Người. Vì chưng, lòng yêu mến Thiên Chúa là chúng ta tuân giữ giới răn Người, và giới răn của Người không nặng nề. **Vì những gì sinh bởi Thiên Chúa đều chiến thắng thế gian, và đây là cuộc thắng trận thế gian, là chính đức tin của chúng ta.** Ai là người chiến thắng thế gian, nếu không phải là người tin rằng Chúa Giêsu là Con Thiên Chúa? Đấng đã đến nhờ nước và máu, chính là Đức Giêsu Kitô, không phải trong nước mà thôi, nhưng trong nước và máu nữa, có Thánh Thần làm chứng rằng Chúa Kitô là chân lý. (1 Ga 5:1-6)
- ⇒ Vào buổi chiều ngày thứ nhất trong tuần, những cửa nhà các môn đệ họp đều đóng kín, vì sợ người Do-thái, **Chúa Giêsu hiện đến, đứng giữa các ông và nói rằng: “Bình an cho các con”.** Khi nói điều đó, Người cho các ông xem tay và cạnh sườn Người. Bấy giờ các môn đệ vui mừng vì xem thấy Chúa.

Chúa Giêsu lại phán bảo các ông rằng: “Bình an cho các con. Như Cha đã sai Thầy, Thầy cũng sai các con”. Nói thế rồi, Người thổi hơi và phán bảo các ông: “Các con hãy nhận lấy Thánh Thần, các con tha tội ai, thì tội người ấy được tha. Các con cầm tội ai, thì tội người ấy bị cầm lại”. Bấy giờ trong Mười hai Tông đồ, có ông Tôma gọi là Đidymô, không cùng ở với các ông khi Chúa Giêsu hiện đến. Các môn đệ khác đã nói với ông rằng: “Chúng tôi đã xem thấy Chúa”. Nhưng ông đã nói với các ông kia rằng: “Nếu tôi không nhìn thấy vết đinh ở tay Người, nếu tôi không thọc ngón tay vào lỗ đinh, nếu tôi không thọc bàn tay vào cạnh sườn Người, thì tôi không tin”. Tám ngày sau, các môn đệ lại họp nhau trong nhà và có Tôma ở với các ông. Trong khi các cửa vẫn đóng kín, Chúa Giêsu hiện đến đứng giữa mà phán: “Bình an cho các con”.

Đoạn *Người nói với Tôma*: “*Hãy xỏ ngón tay con vào đây, và hãy xem tay Thầy; hãy đưa bàn tay con ra và xỏ vào cạnh sườn Thầy; chớ cứng lòng, nhưng hãy tin*”. Tôma thưa rằng: “*Lạy Chúa con, lạy Thiên Chúa của con!*” Chúa Giêsu nói với ông: “*Tôma, vì con đã xem thấy Thầy, nên con đã tin. Phúc cho những ai đã không thấy mà tin*”. Chúa Giêsu còn làm nhiều phép lạ khác trước mặt các môn đệ, và không có ghi chép trong sách này. Nhưng các điều này đã được ghi chép để anh em tin rằng Chúa Giêsu là

Đấng Kitô, Con Thiên Chúa, và để anh em tin mà được sống nhờ danh Người. (Ga 20:19-31)

+> “Lúc bấy giờ tất cả đoàn tín hữu đông đảo đều đồng tâm nhất trí. Chẳng ai kể của gì mình có là của riêng, song **để mọi sự làm của chung ... Vì những người có ruộng nương nhà cửa đều bán đi và bán được bao nhiêu tiền thì đem đặt dưới chân các tông đồ. Và người ta phân phát cho mỗi người tùy theo nhu cầu của họ...**” – “... *những gì sinh bởi Thiên Chúa đều chiến thắng thế gian, và đây là cuộc thắng trận thế gian, là chính đức tin của chúng ta...*”

== “Lúc bấy giờ tất cả đoàn tín hữu đông đảo đều đồng tâm nhất trí. Chẳng ai kể của gì mình có là của riêng, song **để mọi sự làm của chung ... Vì những người có ruộng nương nhà cửa đều bán đi và bán được bao nhiêu tiền thì đem đặt dưới chân các tông đồ. Và người ta phân phát cho mỗi người tùy theo nhu cầu của họ...**” – Đoạn ngắn trích trong Công Vụ Tông Đồ trên đây làm kẻ hèn phàm phu tục tử này nhớ lại ngay sau biến cố 30/4/1975, “đối thoại” với tên trùm công an Huyện Thủ Đức đến “viếng thăm” cơ sở Lassan Mossard & Đệ tử viện. (mời anh chị em đọc lại cho vui và ghi nhận rằng lúc bấy giờ bản tăng “coi thường” những tên đồ tể công an cs (vì chưa/không biết công an cộng sản thực sự là BẠN/TÔI TỐ của nhân dân ta như thế nào...), nghĩ lại mà ớn lạnh = thiệt là điếc không sợ súng! Hihihihhi...(trích từ hồi ký tập I)

+++ *Một buổi sáng, nhóm 5 người bộ đội viếng thăm khu vực Đệ Tử Viện. Huynh Đào thì bị “cắm chân” trong phòng, Huynh Hồng thì đưa em Hùng đi Đà Lạt chưa về, chỉ còn một mình tôi phải tiếp khách. Một người trong nhóm có vẻ là trưởng nhóm tự giới thiệu: “Tôi là Năm Thu, trưởng ty công an huyện Thủ Đức. Và đây là các đồng chí trưởng ban các ngành. Chúng tôi muốn đến thăm cơ sở của các ông.”*

Vì chưa biết vai trò “dễ nể” của công an dưới chế độ công sản, nên tôi rất bình tĩnh hướng dẫn phái đoàn lên lầu trên, trình bày chi tiết rõ ràng và tường tận “mục đích và công việc sinh hoạt thường nhật của cơ sở”. Ông trưởng phòng công an chợt hỏi :

- *Như vậy mấy anh toàn là đàn ông độc thân chung sống với nhau?*
- *Phải! và chúng tôi hoàn toàn tự nguyện dấn thân suốt đời để phục vụ giáo dục giới trẻ...*

- *Vậy thì ai trả lương cho mỗi người?*

- *Chúng tôi không màng chi đến việc lương bổng, mà chúng tôi hoàn toàn để chung. Chi dụng cho nhu cầu cá nhân cũng như tập thể đều do sự đồng tình chia sẻ cho nhau...*

Phái đoàn tỏ vẻ không hiểu gì ráo. Tôi nói thêm: **“Chúng tôi còn cộng sản hơn các ông nữa đó!”** Tên trưởng phái đoàn nhìn tôi, “hừ” lên một tiếng rồi tiếp tục đi quanh nhà. Vào trong bếp, vài người trong nhóm đến sờ tay trên lò, nhìn quanh, hình như để ý xem có củi lửa gì không? Ông trưởng công an nhìn tôi, soi mói hỏi: “Trong nhà này, hiện nay có bao nhiêu người?” Tôi trả lời:

-Hiện nay chỉ có 3 người: bề trên Đào bị đau chân mà các ông đã gặp trên phòng; Huynh Hồng đi vắng, và tôi.

- Vậy sao nhà bếp lại lớn như vậy?

- Ô, trước biển có 75 thì đây là trường nội trú, có đến trên 100 em học sinh và 7 Huynh Đệ giáo viên.

- Tại sao không tiếp tục trường học? Học sinh đi đâu hết rồi?

- ???

Qua cổng sau, đến cơ sở của Thủy Quân Lục Chiến đã bỏ từ lâu. Nghe đâu chính quyền Saigon tạm dùng cơ sở này để khai thác những tù binh cộng sản khi cần thiết, gọi là Phòng 7. Nhà cửa phòng ốc có vẻ hoang sơ, bỏ trống từ lâu. Đi một vòng khu đất lồi lõm, tôi chỉ các căn nhà bỏ trống, vài cửa sổ xóch xếch, vài cánh cửa ra vào mục nát, và nói: “Đây là căn cứ cũ của thủy quân lục chiến, nghe đâu đã bỏ từ lâu”. Ông trưởng công an chép miệng như nói một mình nhưng đủ lớn để tất cả cùng nghe: “Thiệt là nguy quân nguy quyền độc ác! Nhà của bọn chúng thì tường cao cửa rộng, cơ sở dành cho các cấp thuộc quyền thì bệ rạc...” Nghe lời ông nói, tôi càng phát hiện sự giả tạo “khẩu Phật tâm xà” mà càng lo âu cho tương lai. Tôi len lén nhìn gương mặt của ông trưởng công an: mắt ti hí như mắt lương, miệng chu chu như mồm chuột. Tôi bỗng nhớ bài thơ truyền khẩu ngay sau 30/4/1975, “cực kỳ phản động”:

Trai Saigon như chim anh vũ
Trai Hà Nội như con chuột chù
Gái Saigon như cành liễu rũ
Gái Hà Nội như củ khoai môn
Chim anh vũ (thì) đậu cành liễu rũ
Con chuột chù (thì) gặm củ khoai môn

Vừa dẫn phái đoàn công an đi thám thính quanh khuôn viên Đệ Tử Viện, tôi vừa thắc mắc tự hỏi: “Không biết khuôn viên trường Mossard - rộng rãi và quý trọng hơn nhiều so với khuôn viên nhỏ đẹp của Đệ Tử Viện - có “được” quý khách này thăm viếng không?”.

Sau khi phái đoàn ra về, tôi chạy qua trường Mossard gặp Huynh phụ tá giám tỉnh Fidèle Linh và tường trình lại mọi sự việc vừa xảy ra trong khuôn viên Đệ Tử Viện. Huynh Fidèle cười vui vẻ, rồi hỏi lại:

- Sáng nay, ‘vous’ đoán xem có chuyện gì xảy ra?

- ???

- Bà giặt ủi áo quần cho học sinh nội trú trong nhiều năm qua, nay ngồi trên xe Jeep, có tài xế là một bộ đội nón cối đưa vào trường. Bà vào gặp 'moi'. Bà nói : "Bề trên đừng sợ! Con làm việc cho nhà dòng trên mười năm nay, con biết nhà dòng mở trường này cho người giàu, nhưng các Phe không ai khinh khi người nghèo, còn giúp đỡ người gặp tai nạn, thiên tai lụt lội nữa... Con chỉ ghé thăm bề trên và các Phe. Từ nay con không làm việc cho bề trên và nhà dòng nữa!"

+> "... Chúa Giêsu hiện đến, đứng giữa các ông và nói rằng: "Bình an cho các con..." – "... Chúa Giêsu nói với ông: "Tôma, vì con đã xem thấy Thầy, nên con đã tin. Phúc cho những ai đã không thấy mà tin..."

== BÌNH AN, hai chữ Bình An:

+ Đêm Hải Nhi Giêsu chào đời, tin vui mừng các thiên sứ loan báo cho toàn thể nhân loại qua các mục đồng:

VINH DANH THIÊN CHÚA - BÌNH AN DƯỚI THẾ;

+ Sau khi sống lại, Đức Giêsu Ki-tô đích thân loan báo tin mừng cho toàn thể nhân loại qua các tông đồ:

BÌNH AN CHO ANH EM...

== Dấu chứng của sự BÌNH AN mà Đức Giêsu Ki-tô phục sinh ban cho nhân loại là tâm tình "...tất cả đoàn tín hữu đông đảo đều đồng tâm nhất trí..." SỐNG theo NIỀM TIN vào Đức Ki-tô Phục sinh trên 2,000 năm nay, và vẫn còn tồn tại trong Giáo Hội cho đến bây giờ, và cho đến ngày cánh chung... vì:

